

AM FOST MARTORUL MAI MULTOR APARIȚII OZN

Nu mi-a fost ușor să mă hotărâsc de a pune pe hârtie aceste date despre mult controversatele OZN, dat fiind faptul persistenței unui climat de nepregătire suficientă a unui procent foarte mare din rândul populației noastre în a primi sau oferi date în acest domeniu, mai mult, poți să te alegi cu o serie de contrarieri nepotrivite din partea persoanelor neavizate sau prea puțin informate. Mai greu de acceptat sunt situațiile când aceste contrarieri vin din partea unor persoane aparent pregătite, „umblate prin lume”, cu răspunderi sociale etc. Ca exemplu două cazuri: eram într-o delegație și întâmplător m-am întâlnit cu un director de școală dintr-o zonă apropiată pe care îl cunoșteam de aproape 30 de ani, printre alte teme abordate prietenește am ridicat problema Programului Spațial SUA și a mostrelor de sol Lunar aduse de americanii care au pășit pe Lună, acest om nu a avut forța să creadă așa ceva, pentru el era o aberație a crede că omul a ajuns pe Lună sau a crede în existența OZN. Mi-am dat seama că omul este foarte depășit, nu m-a deranjat acest fapt, deoarece era recent emisiunea TV dată pe postul național referitoare la Triunghiul Bermudelor când un profesor universitar de renume întrebat – ce părere are despre fenomenele din Triunghiul Bermudelor – acesta arată pe hartă în fața camerelor de luat vederi TV, zona Capului de Foc, 5000 mile de Triunghiul Bermudelor cu acei Curenți Interoceanici. Redactorul emisiunii, fiind pe fază, a dat cu tact cuvântul altui invitat care a știut măcar câteva elemente arhicunoscute despre Triunghiul Bermudelor. Aceste situații ne fac să fim mai prudenți în abordarea acestor teme până treptat lumea va fi mai informată. Paradoxal aceste subiecte pot fi discutate și chiar se pot afla date suplimentare de la oameni simpli, pasionați, citiți. Destul de frecvent de la acești oameni, pe parcursul anilor am primit informații interesante, cu multă credibilitate, venind adesea de la oameni diferiți vești despre același caz OZN.

Dorind să mă prezint cititorilor în scopul evitări stărilor de îndoială în privința situațiilor ce vor fi relatate în continuare, mă numesc Davidoni Ioan, lucrez într-o unitate industrială de la poalele Munților Poiana Ruscă, desfășurându-mi activitatea într-un domeniu de tehnică de vârf de mai bine de 28 de ani.

În general pot spune că dispun de o memorie vizuală bună, sunt sigur că am văzut ceva ce mi-a rămas pentru toată viața în minte legat de aceste OZN, cum dealtfel au văzut atâtea milioane de oameni de pe toate medianele, cazuri publicate în cărți, reviste, ziare, TV, etc, dar în mod deosebit nu am ținut în centrul activității mele această problemă deși în urma situațiilor reale văzute și a multor informații citite și primite legate de acest fenomen de interes planetar – afirmație fără nici un fel de exagerare – am ajuns ca orice om la o concluzie corespunzătoare forței mele de înțelegere și pătrundere privind aceste OZN.

I. Într-o seară de vară coboram către sat împreună cu mama, era în 1956, eram un copil, la un moment dat mama s-a oprit brusc, încercând să acopere cu haina ei orizontul pe direcția unui deal opus nouă, numit Corbu, între noi și dealul Corbu se afla satul. Eu am insistat să privesc în direcția respectivă văzând-o pe mama speriată, la circa 1 km de noi peste mijlocul dealului Corbu,

peste pădure, o lumină trecea lin, cu viteza unui satelit percepută de om de aici de pe pământ, avea mărimea corespunzătoare cu a unui satelit ce îl vedeam adesea pe cerul înstelat. Nu am auzit nici un fel de zgomot de motor, iar timpul cât a putut fi văzut a fost de aproximativ jumătate de minut, după care a trecut prin fața unui alt deal obturându-se vederea acestei lumini. Îmi amintesc clar de panica în care am intrat și mama și eu.

II. Eram în internatul Școlii din Comuna Pietroasa, elev în cl. VII-a într-o seară din toamna anului 1963 (~noiembrie), mai mulți colegi au alergat spre geamuri alertați de apariția unei Farfurii Zburătoare pe cerul înstelat, am mers și eu la geam și am urmărit-o cu atenție, toată perioada cât a evoluat pe cerul înstelat până ce a trecut orizontul vizibil. Direcția de zbor era peste satele Fărășești – Pietroasa – Lăpugiu – râul Mureș. Înălțimea de zbor era sub plafon obișnuit de zbor al avioanelor de pasageri care trec prin zonă. Mărimea Farfuriei Zburătoare era de circa $\frac{1}{2}$ din diametrul Lunii, culoare roșu – portocaliu, era perfect rotundă, - ca o minge -, viteza sub cea obișnuită a unui avion, iar ce mi-a atras atenția atât mie cât și colegilor a fost zborul interesant al acesteia, era un zbor baletant (în sinusoidă verticală perfectă) pe toată perioada cât a putut fi văzută. Viteză constantă, mărimea sinusoidelor baletante pe verticală erau constante, de asemenea și aveau o mărime de ~ 5 diametre a farfuriei zburătoare.

III. Eram militar în cadrul unui regiment din apropierea Bucureștiului. Era în vara anului 1970. Într-o zi deosebit de senină, în jurul orei 10 mai mulți militari am ieșit din pavilioane privind spre un anumit punct pe cer spunând că este un OZN, iar câțiva ofițeri s-au îndreptat spre centrul de observare pentru a urmări mai atent acel OZN apărut pe cer. Concluzia lor – un OZN. În presa vremii în ziua următoare era descris ca fiind un balon meteo, iar în Rev Raketa cutezătorilor pentru școlari (nr. 7 ~8 – 70) a apărut și o fotografie color a acesteia cu confirmare OZN.

Ce am observat eu ? După plecarea ofițerilor, mi-am petrecut mai multe ore în fața dispozitivelor de observare urmărind acel OZN, care sub nici o formă nu era un balon meteo.

Cunoșteam foarte bine orașul București. De unde observam OZN am localizat punctul deasupra căruia se afla respectiv deasupra zonei Casei Scânteii la o înălțime de 30 000m și avea un diametru de minim 40 de m. OZN de la ora 10 cândă fost localizat și până la ora 16 cât am avut posibilitatea să-l urmăresc nu s-a deplasat absolut de loc pe înălțime sau pe lateral. Singurele modificări ce m-au determinat să-l țin sub o supraveghere mai atentă erau modificările de formă a coamei care la intervale regulate se transfera de la partea superioară la partea inferioară, fără a modifica diametrul. Își păstra de fiecare dată conicitatea și mărimea. Culoarea era străveziu lucitoare, culoarea mai deschisă a conului era din efectul paralaxă din câte am observat Cel mai important lucru fiind periodicitatea exactă de transferare a conicității care este o dovadă certă a măsurării timpului după unitățile folosite de noi în măsurarea actuală, respectiv periodicitatea de 30 minute (din câte îmi amintesc) de la care nu era nici o abatere, nici măcar 1 minut pe tot parcursul zilei cât a stat pe bolta cerească.

IV. Călătoream în autobuzul Tomești – Timișoara în una din diminețile lunii August 1972 ora ~ 530 ajuns prin fața drumului de intrare în localitatea Curtea, priveam prin geamul autobuzului la dimineața frumoasă a acelei zile de august, brusc din fața autobuzului s-a observat o rază de lumină roșie, am privit în acea direcție, lumina se intensifica, venea aproximativ pe direcția Zarani

– Coșava – Homoșdia dint-un glob de foc în urma căruia rămânea o coadă de scânteii. Lungimea întregii surse de lumină era de ~200 m, globul avea diametrul aproximativ cât diametrul Lunii perceput cu ochiul liber. Distanța până la acest glob era de ~500 m. Linia de zbor perfect orizontală, zgomotul produs fiind un fâșâit foarte puternic, alertant, fiind auzit din autobuz. Am urmărit zborul acestui glob cu coadă de scânteii până a dispărut la orizont pe direcția Hamojdia – Ohaba – Deva. Viteza de zbor a fost foarte foarte mare, traseul vizibil de ~10 km, a fost parcurs în maxim 15 secunde.

V. Stăteam întins pe iarbă într-o seară de august 1974 lângă Motelul Valea lui Liman, Timiș priveam cerul înstelat după o zi de muncă, la un moment dat am observat un punct luminos care circula în Zig – Zag printre stele cu o viteză echivalentă meteoriților care cad adesea pe pământ, punctul luminos la un moment dat s-a oprit din periplu, din curiozitate am mai stat ~ o jumătate de oră, privindu-l, acesta a rămas în continuare țintuit pe boltă.

DATE PRIVIND CAZURILE DE OZN RELATATE DE ALTE PERSOANE DEMNE DE ÎNCREDERE

1. În una din zilele lunii aprilie 1990, în jurul orei 9,00 în fața magazinului de pâine din Tomești era mai multă lume, cineva din mulțime a sesizat prezența unui făpturi pe vârful unei stânci în dealul aflat în spatele uzinei din localitate, aproximativ o distanță de 600 m. Cea a atras atenția, era culoarea alb – strălucitor a îmbrăcămintei și statura relativ mică față de grosime. În faza inițială, după ce lumea s-a alertat și au început să se adune în marginea drumului privind spre acel punct, făptura a început să-și mărească volumul, inclusiv în înălțime, ajungând la 2,8 – 3 metri înălțime, după care a început să se ridice, plutind până peste vârful copacilor după care a început să „pășească” peste copaci pe o distanță de ≈ 150 metri trecând peste culmea dealului.

După circa 1 oră am contactat mai multe persoane, demne de încredere, cu răspundere și pensionari care au fost în acele momente în față magazinului de pâine și care mi-au relatat cele arătate mai sus. Din dorința lor, nu le dau numele, dar au fost de acord să dea relații unor persoane competente în domeniu dacă este cazul. Fără să se facă caz în localitate.

2. În cadrul convorbirilor cu diverse persoane despre cazul relatat mai sus, un pensionar serios și cu o fost bună pregătire profesională, mi-a relatat un caz întâmplat în cadrul unei sărbători de Hram al unei Mănăstiri din Ardeal la care a luat parte, unde un OZN a staționat în aer la o înălțime de ≈ 12.000 metri, deasupra mulțimii aproape toată ziua fără să se miște, avea formă culoare aluminiu – strălucitor. (P.D. 65 ani)

3. În una din serile de toamnă a anului 1996, pe dealul de la marginea satului Românești, în spatele Mănăstiri Izvorul lui Miron, jud. Timiș, un glob de „foc” roșiatic de mărimea unei căpițe de fân, de ≈ 3 metri diametru se deplasa la înălțime mică de sol 2 – 3 metri pe direcția Românești – pe lângă mănăstire – peste râul Bega – zona Băneșu. Relatare Grecu I. – chimist Tomești.

4. Era iarnă, în 2000, un polițist, care făcea de pază cu echipa de pădurari, la intersecția dintre Curtea – Românești și Mănăstirea Românești, în preajma Crăciunului, la transporturile de pomi de iarnă, vede deasemeni un glob de foc roșiatic cu diametru de 3 metri, zburând peste zona

în care ei făceau paza. M-am întâlnit cu acel polițist, la 2-3 zile și mi-a spus: Dle. Davidoni și noi am văzut un OZN, relatându-mi cele de mai sus.

5. Un reparator RTV, Șelesan I., împreună cu tatăl său veneau spre casă, seara târziu, de la lucrul câmpului, la un moment dat observă pe cer, pe fundalul înstelat, un „vehicul” de forma unei țigări, deplasându-se, era mai mare decât un avion, nu făcea zgomot, la un moment dat s-a oprit din zbor și a început să se rotească longitudinal, ca o elice. ≈ 2002 – loc. Tomești, jud. Timiș

6. Veneam de la Timișoara spre Tomești, cu o mașină de cursă lungă – de ocazie, șoferul era foarte citit și informat, putând purta discuții interesante cu el despre mari descoperiri și despre OZN. În final mi-a relatat: Dle Davidoni (îi dădusem cartea de vizită a mea) dacă țineți o evidență a acestor evenimente – apariții OZN. Vă rog să vă notați și fenomenul observat de mine. Veneam cu mașina spre Urziceni, în vara lui 2001, deasupra orașului Urziceni, a apărut un obiect având un diametru de cel puțin 1 Km, se vedea clar că era o realizare tehnică, era plin de geamuri și lumini, cerul parcă s-a întunecat, iar timp de 3 ore nu a fost curent în tot orașul, am stat pe loc într-o parcare din oraș, privind vehiculul, până a plecat, lent.

7. Eram prieten bun cu un bătrân fitoterapeut (Streian Emilian din Tomești, jud. Timiș), știa foarte multe lucruri, era foarte informat în multe domenii. În una din zilele verii lui 2004, mă oprește foarte speriat și agitat spunându-mi: „Ioane, ieri pe vârful Rusca s-a lăsat un OZN, cu diametru de ≈ 30 metri, avea 3 picioare telescopice, foarte aproape era ciobanul Dulcă cu turma lui de oi, toate oile au înțepenit, nu s-au putut mișca din loc, la fel și ciobanul. Totul a durat 3-4 minute, după care OZN-ul și-a luat zborul și oile și-au revenit, la fel și ciobanul, dar până seara el a tremurat de spaimă”

8. Același om îmi relatează un alt caz „trăit” de el. Mergea într-o noapte cu pușca în spate pe drumul Tomești – Luncani, la un moment dat vede o lumină venind pe drum, la vreo două curbe în față, tinde să se ascundă după o stâncă din coastă, la câțiva metri de drum, în sare în spate o femeie speriată, era verișoara lui, d-na Elena, care venea la serviciu la Fabrica de sticlărie Tomești pentru schimbul de 24.30, ea observase lumina stranie de pe șosea care venea în urma ei. A apărut de după ultima curbă, care îi mai despărțea, erau 3 globuri, cu diametru de circa 30 metri, pluteau la o înălțime de 1,5 metri de sol, iar distanța dintre ele era de 3 metri. Au trecut pe lângă ei, la 3-4 metri, globurile pluteau lin, fără zgomot, urmând axa drumului, până după multele curbe, după care nu s-au mai văzut.

9. Subofițerul de pompieri M.B. era de serviciu la Brigada de Pompieri din cartierul Traian, Timișoara, a observat un glob de lumină de mărimea unei mingi de handbal, culoarea aluminiului – strălucitor care a staționat o zi întreagă deasupra cartierului Plopi din apropiere.

10. O vecină, care s-a căsătorit în Timișoara și locuiește în Calea Girocului, mi-a relatat că într-o zi, un glob de lumină de mărimea lunii, culoare metalică – strălucitoare, circa 1/2 ore plutea deasupra blocurilor, putând fi văzut foarte clar de pe geam și din balcoane, a fost urmărită de foarte mulți locatari (în 2007).

Se cunosc mai multe zone pe Terra unde ei au baze.

Zona Kongka la frontiera dintre India și China zonă mult disputată (mii de km²). Toate desenele copiilor de școală înfățișează OZN-uri. Se știe orarul lor de zbor. Pentru copii a devenit o adevărată întrecere „cine vede cel mai frumos OZN”. Zona e păzită atât de India cât și de China.

Dacă civilizația noastră tinde spre o globalizare și dacă este recunoscut că există un pact militar între toate țările puternice e clar că se știe ceva.

Este posibil ca planeta noastră să fie în pericol nu numai din interiorul ei sau de la suprafață, dar și din afară.

Mai în glumă, mai în serios, ne putem întreba dacă ei au fost primii aici sau noi, dacă planeta este a noastră sau a lor, sau ca toții și ei și noi suntem doar locuitori ai ei, dar pe trepte diferite de civilizație.